

Schriftlezing: Joh. 1:14-18, Hebr. 2:9-18 en 4:14-16
Tekst: Hebr. 2:17, thema HC14. Zingen: Ps. 146:1
en 3, Ps. 56:3, Ps. 31:1 en 5, Ps. 32:1 en 6, Ps. 52:7

Hoofdpunten van de preek

In HC14 staat de vraag 'van W/wie is Jezus er één?' centraal.

God werd mens [14.35a-e]

Jezus is en blijft er echt één van God (a+b), Hij is de echte en eeuwige Zoon van God, zie HC13.33a.

Uit het lichaam van Maria scheidt de Heilige Geest nieuw leven, Jezus neemt het menselijke bestaan aan (d). God wordt mens. Precies zoals Hij beloofd heeft (e).

In alles onze gelijke [14.35f]

God wordt mens. Jezus is er daarbij ook echt één van ons geworden. Jezus is Zijn broederen¹ in alles gelijk geworden.

Dit is het genadige antwoord van God op het oersterven van de mens om als God te worden! De Zoon werd er één van ons om ons er weer één van God te maken. Een diepe vernedering voor de Zoon.

De Zoon wordt mens, om te kunnen sterven aan het kruis. Maar er is meer tussen kribbe en kruis: Jezus

heeft het volle leven met ons gedeeld. Het hele leven – wieg t/m graf – moet immers verlost worden. Hij werd er *echt* één van ons! Jezus wil Zaligmaker zijn van alle leeftijden, onder alle omstandigheden.

Een uitzondering: Jezus deelt de zonde niet. Was Hij er dan echt wel één van ons? Jezus heeft hetzelfde nodig als elk mens: geloof/ de leiding van de Geest. Hij laat Zich niet voorstaan op Zijn Goddelijke afkomst, maar gelooft Zich door het leven heen.

Bedekt [14.36]

Die ene uitzondering betekent wel onze redding. Met Zijn volmaakte leven verzoent Hij heel ons zondige bestaan.

Jezus 'bedekt' met Zijn onschuld en volkomen heiligheid (leven helemaal naar Gods wil en wet) heel mijn leven dat gekenmerkt wordt door zonde. Daarin ben ik immers 'geboren en getogen?'

Jezus is ervaringsdeskundige bij uitstek. In hetgeen Hij geleden/ ondervonden heeft kan Hij ons te hulp komen (Hebr. 2:18), dat wil een geweldig houvast voor ons zijn (Hebr. 4:15).

¹ Dit moeten we lezen in het verband van de Hebrëeënbrieff: het joodse volk.